

Matkaraportti: ECREA ICSI: (Re-)connecting perspectives on Interpersonal Communication and Social Interaction

Minna Markkanen, väitöskirjatutkija
Jyväskylän yliopisto

Kolme innostavaa konferenssipäivää Alankomaissa

Osallistuin ECREAN Interpersonal Communication and Social Interaction -divisioonan konferenssiin *(Re-)connecting Perspectives on Interpersonal Communication and Social Interaction* Tilburgin yliopistossa Alankomaissa 14.-16.10.2019. Konferenssin pääantia oli sen viimeisenä päivänä järjestetty Young Scholars Workshop, jossa jo pitkän uran tehneet tutkijat mentoroivat väitöskirjavaiheessa olevia nuorempia kollegoitaan. Lisäksi tietenkin itse konferenssiin osallistuminen antoi paljon!

Konferenssi oli pieni ja lämminhenkinen, ja sen aikana oli mahdollista tutustua lähes kaikkiin konferenssiin saapuneisiin tutkijoihin. Uusien tuttavuuksien tekeminen oli pienissä ympyröissä helppoa ja samoista teemoista kiinnostuneisiin oli vaivatonta törmätä sekä sessioissa että niiden ulkopuolella. Sessiot itsessään olivat täynnä mielenkiintoisia esityksiä muun muassa työelämään ja työpaikalla tapahtuvaan viestintään liittyen, mikä oli erityisen relevanttia omaa viestinnän ja journalistiikan tutkimusta yhdistävää väitöskirjaani ajatellen.

Kaikkein mielenkiintoisimmat esitykset tulivat kenties konferenssin keynote-puhujilta prof. Marjolijn Antheunisilta sekä prof. Jeffrey Treemiltä. Antheunis puhui sosiaalisten chatbottien käytöstä terveystalalla, mutta keskittyi puheessaan kuitenkin vahvasti nimenomaan bottien viestinnällisten ominaisuuksien tutkimiseen. Puheesta löytyi yhtymäkohtia Media-alan tutkimussäätiön rahoittamassa Somedia-hankeessakin tehtävään työhön. Jeffrey Treem sen sijaan puhui näkyvyydestä sosiaalisen median aikakaudella ja linjasi, miten (viestinnän) näkyvyyttä ja sen seurauksia voisi kenties tulevaisuudessa lähestyä. Treemin näkökulma oli mielenkiintoinen erityisesti sen mediaan liittyvien yhtymäkohtien kautta ja antoi monia ideoita tulevia artikkeleita ajatellen.

Varsinaisen konferenssin ulkopuolella muihin osallistujiin tuli tutustuttua konferenssi-illallisten merkeissä kahtena peräkkäisenä iltana. Formaalin asetelman ulkopuolella oli mahdollista verkostoitua ja oppia tuntemaan muita osallistujia myös heidän tutkimusaiheidensa ulkopuolelta – mikä oli workshop-päivän lisäksi reissun parasta antia.

Konferenssin pääanti: Young Scholars Workshop

Osallistuin konferenssin viimeisenä päivänä Young Scholars Workshopiin, joka oli matkani päätarkoitus. Jokaisen workshopiin osallistujan piti valmistautua päivään kirjoittamalla 1 500 sanan mittainen teksti omasta tutkimuksestaan. (Workshopiin oli aiemmin haettu mukaan lyhyellä

abstraktilla.) Tekstit lähetettiin workshopin järjestäjälle, joka jakoi osallistujat aiheiden perusteella pienryhmiin ja määräsi jokaiselle ryhmälle mentorin. Lisäksi jokaisen osallistujan tuli lukea muiden ryhmäläisten tekstit ja valmistautua keskustelemaan niistä pienryhmässä.

Omaan pienryhmääni kuului lisäksi kolme väitöskirjatutkijaa ja mentorimme oli toinen konferenssin keynote-puhujista, prof. Jeffrey Treem Texasin yliopistosta Yhdysvalloista. Workshop-päivä alkoi kirjoitusharjoituksella, kun mentorimme ohjasi meidät kirjoittamaan yhdellä lauseella selkeästi, mikä tutkimuksemme merkityksellisin kontribuutio on. Sen jälkeen kävimme yksitellen jokaisen tutkimuksen läpi niin, että ensin tekijä sai kertoa lyhyesti tekstistään ja kontekstista, jossa se on syntynyt. Puheenvuoron jälkeen muut ryhmäläiset saivat antaa palautetta, ja lopulta mentori antoi palautetta ja kommentteja. Jokaiselle paperille oli varattu noin 45 minuuttia aikaa.

Oma paperini perustui väitöskirjani ensimmäiseen artikkeliin, joka pohjaa pro graduuni. Artikkelini käsittelee innovaatioita ja luovuutta ja tarkemmin sitä, miten journalistit ymmärtävät mediainnovaation käsitteen omista lähtökohdistaan ja arjestaan käsin. Keskeinen argumenttini on, että media-ala tarvitsee innovaatioita ja pystyäkseen kehittämään niitä, on ensin ymmärrettävä, miten ne, joiden pitäisi pystyä innovoimaan, ymmärtävät tuon tehtävän. Journalistien käsityksissä sekoittuvat vahvasti luovuuden ja innovaation määritelmät. Keskustelu mentorin ja muiden ryhmäläisten kanssa auttoi kirkastamaan paperin keskeistä argumentaatiota ja käsitteitä, sekä käsittelemään kriittisemmin aiemmin valitsemaani teoreettista linssiä. Olin ajatellut lähestyä erityisesti mediainnovaation käsitettä viestinnän teoriasta löytyvän sensemaking-kirjallisuuden kautta, mutta workshop auttoi ymmärtämään, miksi linssi ei kenties sovi juuri tähän tutkimusaiheeseen. Workshopin jälkeen päädyin pudottamaan teoreettisen linssin tutkimuksesta pois ja lähestyn sen sijaan aiheitani aiempaa aineistolähtöisemmin.

Media-alan tutkimussäätiön apuraha mahdollisti konferenssiosallistumisen

Media-alan tutkimussäätiö myöntämä matka-apuraha mahdollisti konferenssiin ja Young Scholars Workshopiin osallistumisen. Ilman apurahaa väitöskirjatyöskentelyni ei olisi saanut näin lentävää aloitusta, eikä ensimmäinen artikkelini varmastikaan olisi samantasoinen kuin mitä se workshop-työskentelyn seurauksena tulee olemaan.

Matka-apurahan myötä viestinnän alan konferenssiin osallistuminen auttoi myös ottamaan viestinnän tutkimusta paremmin haltuun. Konferenssi antoi ajantasaisen katsauksen siihen, miten viestinnän ilmiöitä tällä hetkellä tutkitaan maailmalla ja millaiset asiat pohdituttavat muita tutkijoita. Viestinnän tutkimuksella on selkeästi annettavaa journalismin tutkimukseen, ja konferenssiin osallistuminen vahvistikin entisestään ajatustani siitä, että on oikea päätös lähteä yhdistämään näitä aiemmin varsin erillään kulkeneita tutkimusaloja yhdessä projektissa eli väitöskirjassani.

Kiitän Media-alan tutkimussäätiötä lämpimästi saadusta matka-apurahasta!